

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30 szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 18

Politikai csömör.

Pécs, 1895. augusztus 14.

Jó Roboz bátyánk lapja a „Somogy“ egyik közelebbi számában a politikai pártoknak Somogy vármegyében való helyzetéről elmélkedvén, konstatálja, hogy úgy a kormánypart, mint az ellenzék nem egyéb alvó, tétlen tömegnél, hiányzik a szervező kéz, a közügyek iránt nem érdeklődik senki, az emberek a küzdőtérrel elmenekültek részint családi fészükbe, részint a szántóföldre: szóval mindenkit elfogott az ugynevezett politikai csömör.

Minthogy ennek a „politikai csömör“nek nemcsak Somogyvármegyében, de széles e hazában nagyon sok helyütt észlelhetők már a jelenségei, nem tartjuk érdektelennek ezzel a kérdéssel egy kissé foglalkozni és vizsgálni az okokat, amelyek a magyarságnak azelőtt annyira egészséges politikai szervezetében ezt a nyavalyát felidéztek.

A „Somogy“ az ottani politikai csömört természetesen a „szélsőbaliak“ ádáz működésének tulajdonítja. Itt volt először is az a híres kaposvári választás, melyet az ellenzék annyira felfújt, hogy Kaposvárnak még Chinában is hire volt. A parlamentben óriási zenebonát csináltak a szélsőbaliak gróf Széchényi Pál választása felett, s midőn igazolását kimondták, a politikai önértékben ére-szilárd, gavallér, de felette ideges minisztert visszalépésre erőszakolta a politikai szörnyemberek viselkedése.

Hát csakugyan attól kaptak volna a somogyiak politikai csömört, hogy az ellenzék nem nyugodott bele abba, hogy Magyarországon miniszter számára a büntetőtörvény paragrafusaihoz utköző eszközökkel is lehessen népképviselői mandátumot szerezni; attól undorodtak meg Somogyban, hogy a parlamentben nem volt békesége annak a miniszternek, ki göresösen ragaszkodott mandátumához akkor is, mikor már az egész ország előtt bizonyítva volt, hogy az abban feltüntetett többsége a szavazatok meghamisításán alapszik, és a kit a politikai önérték és a gavallérság csak akkor készített a bársonyszék elha-

gyására, a mikor őt már a saját minisztertársai is elejtették?

Mi az illet nem vagyunk képesek elhinni, sőt biztosra vesszük, hogy azok is, kiket tulbuzgóságuk annyira elragadott, hogy a miniszternek ilyen mandátummal kedveskedjenek, inkább az elkövetett stíklit restelték, mint a kijátszott ellenzék méltó felháborodását.

Sokkal természetesebb oka a politikai csömörnek az a politikai erkölestelenség, melylyel az u. n. szabadelvűpart egyeduralmának megörökíthetése végett az országot megmetyeljezte. Soha a valódi népakarat meghamisítása oly nyílt cinizmussal nem lett üzve, mint a szabadelvűpart egész uralma alatt. Nem hiába bűnben fogantott ez a párt Tisza Kálmán elfeladása által, de minden elvi küzdelem elnyomásával, a politikai tisztesség lábba tiprásával tudta csak fentartani uralmát oly hosszú időn át, sőt politikai árulás volt az is, a mikor az egyházpolitikai program felállításával látszólag maga is elvi alapra helyezkedett, mert a választások után egyszerűen annektálta a közjogi ellenzéknek husz évig ellentett ide vonatkozó programját, míg a választások alatt éppen azzal szerezte meg a papság feltétlen támogatását a közjogi ellenzék ellen, hogy ennek radikális egyházpolitikai programja ellenében a hercegprimás álláspontjának elfogadását hirdette.

Nem is tagadja, mert józanul nem is tagadhatja a kormánypart, hogy a választásoknál a valódi népakarat nem érvényesülhet, csak igazi Macchiavelli-politikával azt igyekszik elhitetni az országgal, hogy ennek így kell lennie, mert az igazi népakarat érvényesülése veszélyeztetné állami létünket, a szabadelvű kormány tehát vállalkozik rá, hogy az országot a saját akarata ellenére is megmentse.

Erre a célra aztán minden eszköz szent: hatalmi erőszak, megvesztegetés, a választási jog elkobzása, paktálások, s a jó isten tudná előszámlálni a népakarat meghamisításának azt a számtalan eszközt, melyet a Tisza-uralom nálunk forgalomba hozott!

Az óriási tisztviselői kar, mely választások idején egy nagy fehér rabszolga-haddá alakul át,

nemcsak arra lesz kényszerítve, hogy politikai meggyőződésének elnyomásával feltétlenül támogassa szavazatával a kormány jelöltjeit, de a kellő korteskedés is „elváratik“ tőle négy szem közt, míg a nagypublikum elbolondítására megjelennek a korteskedést tiltó s a meggyőződés szabad követését megengedő nagyhangú miniszteri rendeletek.

A városok polgárait azzal tartják sakkban, hogy csak kormánypartii képviselő megválasztása esetén számíthatnak a kormány protekciónjára, amint ezt a „Somogy“ is idézett közleményében dokumentálja, a mikor azt mondja: „a vármegye is, a székváros meg különösen megadta az árát, mert a kormány s a szabadelvűpart nagy emberei elfordultak tőlünk, mint Szent Pál az oláhoktól.“ Hát nem-e csömörletes dolog, ha egy kormány állami intézmények létesítésénél nem a közszükségletet tekinti irányadónak, hanem kortesérdemek jutalmazására fordítja azokat, mintha magántulajdonát képeznék?

Etetés-ítás a választásnál most már nem is elég, a szabadelvű párt találmánya a napidij, meg a fuvar, s még a törvénybe is bele akarja venni, hogy ez nem vesztegetés.

Ha aztán mindez nem használ, akkor előáll a durva erőszak, egyszerűen elkergeti azt, ki a kormány ellen akar szavazni, még szerencse, ha nem követik a kaposvári recipét s az ellenzékre szavazókat is nem írják a kormánypart javára.

Hát mindez csakugyan alkalmas az erköcsi undor érzetének felkeltésére, de nem az, hogy tán kissé hevesebb véru emberek a korrupció egyes markánsabb megnyilatkozásainál erköcsi felháborodásukban nem a legsimább szalonstílusban gyakorolják kritikájukat.

Igaz, hogy a kormánypart részéről azzal felelnek minderre: a választási visszaélésekben az ellenzék is ludas, s ezt meg is engedjük, mert ugyan ki látott olyan legényt, a ki csak böles intelmekkel válaszoljon, a mikor ellenfele husánggal döngeti a hátát.

De éppen abban rejlik a veszedelem, hogy a politikai tisztességérzet ekkép lassankint kivész az országból egészen, s ezzel lehetetlenné lesz

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Fátyol Trézsi.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Bérczy Károly.
(Vége.)

A lakat-leakasztás ez üdvös módját a malomból hallatszó tompa csikorgás nesze zavarta meg. Lefogyott a szem a körül; mire Szöröcsöky uram nagy nebezen kibontakozott a hófehér, meleg karokból, hogy átmenjen a malomba felönteni. Itt is hallotta a nagyasszony hangos szavát, ki kötényének csipkesarkát föllibbentve, egyszer-kétszer sarkon perdült, aztán rágyújtott a nótára:

Összel pirul a berkenye,
Csóker' él-hal a menyecske
Hajaha!
Óébe ül, megöleli
Az urát, az urát,
Egy csókjáért tizet, huszat,
Százat ad, hajaha! . . .

A somlai szüret vége felé jár Szöröcsökyéknél. A gazda kü'n' hál a hegyen, hova a menyecske már kora hajnalban utánna viszi patyolatbendőben a fölöstökömöt, mit, — amilyen jószívű, — meg is szerrez egy két szerelmes szives öleléssel.

A szőlősi toronyban most kondult meg a kisebbik harang reggeli imádságra. Alig mult el négy

óra. Az egész taj néma, csak némelykor hangzik a krumpli-födekről egy két fogoly-pityegés. A nagyasszony épp merőben van a hegyre. Amint az ér fölötti kis bürün átmenve beér a hegyaljához vivő csalitosba, nagyot zörren az árokpárti papsipkabokor s a következő pillanatban egy hatalmas nyul kufertol át az agyagos szekérun. A menyecske egy kicsit babonas: arról gondolkodik, hogy mi baj is érheti hát, hogy ennek a nyavalyás állatnak épp most akadt itt dolga? . . . A nap a foszlásos vándorfelhőkön szívárványos derengéssel iparkodik keresztül sugarival és rámosolyog a tépelődő asszonyra, ki ezenközben kiér a hegyalji csapásra. A balkézfelől vágásból jövő fegyverdőrréngés egy pilianatra megállítja utjában, de aztán annál gyorsabban vált be a mogyorókerítéses horgosra, melyen egy jó fertály mulva a hajlékhoz juthat. Amint belép a keskeny hegyi ösvényre, háta mögött mintha lépéseket hallana . . . Visszanézve szeme a német inzellér tekintetével találkozott, ki mosolyogva integet feléje fácskás kalapjával. Mintha szíven találták volna, úgy megszeppent a nagyasszony. Teljes tüdővel sietett a göcsörtös rozsz uton fölfelé. Dehogy mert volna többet visszatekinteni, pedig valami benső ösztöne sugta, hogy követik. Hallotta is az apró palatörmelék nesztét, mi az inzellér fényes, csatos cipői alul gurult lefelé. Már egészen a hátamögé ért, aztán egyszerre csak mellette terem s egy harmatos szarkaláb virágot leszakítva, feléje nyújtja:

— Wohin so früh meine Liebe? . . .

Alig tudott felelni:

— Hagyjon az utamon békében, látja, hogy az uramnak viszek fölöstökömöt!

De az annál közelebb lépett hozzá, úgy hogy a válluk majdnem összeért. A nagyasszony mind-egyre szabadkozott:

— Menjen dolgára az ur. Engem jóra való fehér-népnek tartanak, kit becstelenség az uton akárcikiek is megaredálni. Értette becstelenség? . . .

— Fürchte nicht von mir, — csitítá a férfi, — ich liebe dich . . . Erhöre mein Flehen! . . . erhöre! . . .

Szöröcsökyné látva, hogy a férfi nem tágit melőle, nyugodtságot, hideg közönyt tettetett. De azért lopva mégis rápillantott.

— Milyen szép fiatal; csupa jószág, szelidség nevet az arcáról . . . nem, ez nem lehet rossz ember! Milyen halovány pirosas a képe, milyen hullámos gazdag szöke van, hej ha az uram is ilyen volna, — gondolá s rögtön el is pirult a gondolatra, — azám az uram, az uram! Asszony vagyok, becsületes hitestársas az uramnak. De mikor es olyan szépen tud nézni, beszélni, hogy szinte elfeledtettem velem azt a másikat . . . az uramat! . . .

Gondolataiban úgy elmélyedt, úgy eltépelődött, hogy a szőlőhajlékhoz vivő ösvény helyett egy elágazásnál a várhoz vezető utra tévedt. A férfi mindenütt mellette haladt s mivel körülöttük élőember sehol se mutatkozott, vak szenvedélyében a nő derekához nyult, ki csak akkor vette észre tévedését, mikor a romok körül selymődő bangita-bokrokhoz jutott. Itt egy késő pillantást vetve a földmérő németre, a meredek hegyi utat követő fáradságtól el-tikkadva leült a kopár szirtes kőre.

— Megpihenek, — bátorítá önmagát, — astán lesietek a szőlőbe! Mit szól az uram, hogy így elkéstem? Mit mondjak neki, ha kérdesi a késedelem

téve, a mit a „Somogy” is óhajt, hogy meglegyen a közérdeklődés és a pártok tisztességes mérkőzése.

* **A járásbírók szaporítása.** Megbízható forrásból eredő értesülésünk szerint, az igazságügyminiszterium és a belügyminiszterium illető szakosztályai között a miniszterek direkt megbízásából beható tárgyalások folynak a járásbírók szaporítására vonatkozólag. E tisztán igazságügyi dolog tárgyalásaiba azért vonták bele a belügyminiszteriumot is, mert a járásbírói szervezetet egyöntetűvé akarják tenni a közigazgatási szervezettel, illetőleg arra törekednek a miniszteriumok, hogy minden járási székely egyszersmind székhelye legyen egy bíróságnak is. Minthogy pedig jelenleg közel kétszáz olyan járási székely és önálló közigazgatási község van, a hol nincsen igazságügyi fórum, tehát a járásbírók számának kétszázal való felemelése válnék szükségessé.

Hírek.

Pécs, 1895. augusztus hó 14.

— **(A magyarok ünnepe.)** Folyó évi augusztus hó 20-án ünnepli az ország lakossága Szent István, az első magyar apostoli király emléknapját. A hagyományos szép nyári ünnepen az isteni tisztelet megőrzésére templomainkban. A székesegyházban d. e. 9 órakor a szent misét Troll Ferenc c. püspök, nagyrépost tartja, nagy segédlettel. Az állami, megyei és városi hivatalnoki kar testületileg jelenik meg. Délután és este több helyen mulatság lesz.

— **(Személyi hírek.)** Balogh Károly pécsi kir. ítélőtáblai tanácselnök, a kir. ítélőtábla ez időszerű vezetője ma kezdi meg két havi szünidejét. Egyelőre a nógrádmegyei penci birtokán nyaraló családjához utazik. — Blaskovich István kir. ítélőtáblai elnök a legközelebbi napokban — letelvé szünideje — ismét elfoglalja hivatalos állását.

— **(Zichy Jenő gróf az orosz cárnál.)** Mi már a múlt hónapban említettük, hogy Zichy Jenő gróf augusztus 10-én körül az orosz cárhoz megy, személyes köszönetét fejezendő ki az orosz politikai hatóságok előzetes engedélyéért. Zichy most táviratilag közli a fővárosi lapokkal, hogy a cár negyven percig tartó magán kihallgatáson fogadta és élénk érdeklődéssel tudakozódott az expedíció eredményéről. Zichy gróf néhány nap múlva Budapestre érkezik s onnan fehérmegyei birtokára megy, a sok viszontagság fátalmait kipihenendő. Több helyen fog majd utazásáról felolvasást tartani.

— **(Az „Első Pécsi Veterán és segedélyes egyesület”)** mint minden évben, úgy az idén is megünnepli Szent István napját. Az egyesület ez alkalommal d. e. a székesegyházban tartandó ünnepélyességekben testületileg, az egyesületi zenekar kíséretében fog részt venni. Délután az egyesület kert helyiségeiben, szabad bemenet mellett az egyesületi zenekara fog játszani, a midőn veteránjaink úgy az egyesület tagjait mint a vendégeket szívesen látják.

okát? Ezt az embert nem akarom bajba keverni; olyan csinos, kár lenne érte. Mert ha bevallom az uramnak az igazat, bizonyos, hogy ostobaságot követ el; akkor oszt' nyelvére vesz a falu Istenem!

A mérnök meg egy csonka nyírásra akasztva fegyverét, érzésteli német dalt dudorászott s szintén leült a szép molnárné mellé, ki önfelédten hallgatta a lágyan csengő, szerelmes hangokat. Csordultig megtelt a szíve. Valami új érzelm fogta el. Úgy érezte, mintha ér pattant volna el hevesen lüktető szívében és az érből kicsorduló meleg vér remegő testének legkisebb izét-porcikáját is megtöltötte. Fejkendőjét igazgatva susogta:

— Micsoda boszorkány... vagy nem is tudom, mi lehet más, ami úgy elszibbasztotta a teste met? Hites asszony vagyok, utolsó leheltem is az uramé. De mikor ennek itt olyan csudával határos ereje van fölöttem?!

Alig vette észre, hogy az inzsellér valami hideg, kemény portékát húzód hizelegve egyik ujjára. A drága, ragyogó brilláns gyűrű volt...

Szöröcskynében a gyűrű láttára fölébredt a büszkeséggel parosult undorodás. Megszóllalt benne az erkölcsös, egyszerű asszony gögje, s hirtelen fölkelve helyéről, a csillogó ékszert letépte ujjáról, úgy hogy még a vér is kiserkent utána. Szemeiből kicsordult a keserűség könnye s szemrehányó hangon motyogta:

— Hát olyan vagyok én, kit egy mihaszna gyűrűvel meg lehet tévesztetni?... Olyannak tart engem, ki a testét-lelkét vásárra viszi?... Megérdemlem, rászolgáltam, hogy csak ennyire becsül-

— **(A miniszteri gyámkodás)** hátrányai talán még egy esetben sem voltak oly szembetűnőek, mint a pécsi polgári leányiskola építésénél. Nagy ideje mult már, hogy a város közgyűlése által elfogadott tervek és a költségvetés a miniszterhez felküldettek jóváhagyása végett. Ha azóta mindennap csak egy betűt olvastak volna el a fölterjesztésből, és a jóváhagyó rendeletből minden héten csak egy betűt vetettek volna papírra, már akkor is itt kellene lennie. Ennek a most az egyszer nagyon is káros gyámkodásnak a pécsi tanügy iszáza meg a levét; mert bizony ha már most végre-valahára rá is szánna magát a miniszter, hogy a jóváhagyással ellátott terveket leküldi, nem érne semmit; mert elmult a tavasz, elmult a nyár nagyobb része; ilyen nagyobb szabású építkezéseket pedig nem szoktak megkezdeni ősszel, midőn a zord idő beálltával az építkezéseket tető alá úgy sem hozhatnák. Így majd csak megvárhatjuk a jövő tavaszt, akkor talán kegyes engedelmekkel hozzákezdhetünk az építkezéshez, és az 1897-98-iki tanévben talán majd megnyitható lesz a belvárosi polgári leányiskola.

— **(Betörés a zálogházba.)** A József-utcai zálogházba még vasárnap délután ismeretlen tettes betört. Mikor a tulajdonos este az üzletbe ment, rémülve észlelte, hogy két arany lánc, egy arany óra és több kisebb ékszer hiányzik. A gonosztevő elvitt továbbá 110 forintot, még pedig 10 frt apró pénzt és 100 forintot bankjegyekben. Csodálatos, hogy 150 forintot érintetlenül ott hagyott s épp ez a körülmény fogja rendőrségünket a helyes nyomra vezetni, miután e szándékos ignorálása az említett összegnek azt bizonyítja, hogy a tettes a helyi viszonyokkal nem csak ismerős volt, de azok reá nézve is érdeklődéssel bírtak. A rendőrség előreláthatólag nem sokára az igazságszolgáltatás kezei közé adja át a tolvajt, a ki csakis a helyi viszonyokkal ismerős házi tolvaj lehetett.

— **(Lövöldöző részeg kocsis.)** Nagy riadalmat okozott tegnap éjjel az Árpád utcában Indri János kocsis, ki részeg állapotban egyre lövöldözőt revolverjével a levegőbe, így különös módon zavarva az alvó lakosságot. Rézségében a Mecekre vezető utnák tartott s ez alkalommal az ut mentén fekvő árokba esett, hol reggel találták meg, midőn kijő zánodva segítségért kiabált. A kőbányában dolgozó munkások egyike segítségére ment, de a szerencsétlen ember bal lába bokában eltört, a miért is lakására szállították s most legalább hat hétig kell nyomnia az agyat.

— **(Harci készenlét.)** A tartalékos tisztek ezredeiktől rezervált parancsot kaptak arra nézve, hogy előírasszerű harci készenlétben tartsák magukat és hogy berendezett tábori bóröndjüket és mindazokat a ruházi és fegyverzeti szükségleteiket, melyek a hadi felszereléshez előírasszerűleg tartoznak, teljesen szerezzék be és rendezetten tartsák.

— **(Betörés.)** Mára virradólag azok az ismeretlen tettesek meglátogatták a magyarurógi bíró házat. Történetesen akkor, mikor egy lélek sem volt odahaza. Talán nem is tudták volna meg a házbéliek oly hamarosan, hogy hivatalos vendégek garázdálkodtak náluk, ha a bíró uram ládáját, melyben irományait és pénzeit szokta tartogatni, feltört állapotban meg nem találják egyik utszéli árokban. A jó madarak az irományokat nem bántották, de mintegy 400 frtot kitevő adópénzt bizony elemeltek. A csendőr

jön, miért nem szóltam az uramnak már akkor, mikor először közel jött magához a maiomban?!

A megszeppent kis német emberke azt sem tudta hirtelen zavarában, hogy az asszonyt mivel sérthette is meg hát? Kezeit összetéve esdo tekintettel fordult az arcát kendőjébe rejtett nőnőz s karját megfogva susogta:

— Du Liebe, du Liebe...

E percben vad kiáltás hallatszott hátuk megett a várból:

— Átkozott céda állat, hát így tartod meg hitvesi esküdet?

Szöröcsky volt, ki a néhány lépésnyi távolban a nyírágón löggy fegyvert lekapva, remegő kezekkel húzta föl az akkortájt még drága gyutasos puskakakasát. Az inzsellér elsápadva vette le karját az ájuldozó asszony derekáról, ki Szöröcsky felé fordulva nyögte:

— Ádám, ártatlan vagyok, becsületes feleséged vagyok...

— Aki titokban egy országvilágjáró hitvány némettel cimborál!... hörögte a molnár s a másik percben az élesre töltött fegyver eldőrdült... A szép asszony halántékon találva elterült. Úvegesedő szemét még egyszer az urára emelve, ajkai egyetlen rándultak. Talán bucsúzni akart?...

Szöröcsky Ádám a felesége kiömlő, párolgó vérért meglátva, még inkább felbőszült s a romok közé menekülő, vékony, cingár emberkét elérve, magasra emelte s az előtte tatóngó cisternába hajította.

Egy dobai Cafit nevű paraszt oktondi hirtelenkedése idézte elő a nagyszöllősi molnárnék szomorú

ségnek jelentős tétetvén, a nyomozást megkezdették. Valószínűleg a betörést a helyi körülményekkel ismerős egyének követték el.

— **(Verekezés csép hadarókkal.)** Horvát Marián Imre helybeli földműves a mezőn dolgozott s ez alkalommal szóváltásba keveredett a nála alkalmazott Top Márton napszámossal, ki a cséplővel fejbe vágta gazdáját. Ez utóbbi sem volt rest s csakhamar mind a ketten súlyos zúzódásokkal fejkön és karjukon, vértől borítva távoztak a csata színhelyéről. A mai napon kölcsönösen feljelentették egymást s orvosi látletelekkel iparkodik mindegyik bizonyítani a maga igazságát. Salamoni bölcsesség kellene ahhoz, hogy ez kiderüljön.

— **(Szódaviz-szüret.)** Az új szódavizgyár mindjárt fennállásának első napjaiban anyagi kárt szenved. A Tettye utcán megvadultak az egyik kocsi elé fogott lovak s örült gyorsasággal vágattak a Kossuth Lajos-utcán végig. Az Erreth féle gyógyszerár előtti saroknál pedig a magasabb gyalogjáróhoz ütközve, a kocsi felfordult s a lovak is elesetek, könnyebb zúzódásokat szenvedve. A kocsi már ideje korán leugrott, de a szódavizes üvegek nagy része összetört s tartalmukat az utca pora itta fel.

— **(Elkobzott dinnyék.)** A Majláth-téri dinnyepiacon ma reggel nagyobb mennyiségű éretlen és túlérett dinnyét koboztak el. A jó szerencsét leso csirkefogó-gyakornok-jelölteknek csináltak egy kis jó gápot, kik istenigazában hozzáálltak a földhöz vágott egészségtelen dinnyék elfogyasztásához. Hja, ezeknek nem árt. Kofák siránkozása, suhancok örömjongása kísérték az orvost, biztos és két rendőrből álló kirendeltséget, a mint végzett munkájuk után tovább állítottak.

— **(Kilenc éves tolvaj.)** Klein Ádám makár-utcai asztalos mesternél tegnap délután egy kilenc éves inasfiú állított be és forgácsot kért. A mester gyanútlanul ment ki a műhelyből, magára hagyva a fiút, ki ezen idő alatt egy finom vésőt és több kisebb szerszámot esent el s a raffinált gonosztevő nyugodtságával távozott. A vésőt egy házalonak eladta és a kapott pénzen cigarettát vett. Azonban pörül járt, mert a Klímó utcában felismerték Klein alkalmozottjait s mesterükhöz akarták vezetni. A fiu erre éktelen lármát csinált s jajgatásával odacsalta az egész környék népét. A tolvaj esetét rendőrségünk figyelmébe ajánljuk.

— **(Vásár-elhalasztás.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó Toponár községben a f. évi augusztus hó 25-ére eső országos vásár, ez évben kivételesen f. évi augusztus hó 26-án tartassék meg. Miután iparosaink közül e vásárt többen szokták felkeresni, jó lesz az elhalasztás tudomásul venni.

— **(A bor bolondja.)** Vókányi levelezőnk írja, hogy már régebbi idő óta dézsálmáta ott valami ismeretlen borkedvelő a boros pincék hordóit. A vókányi hegypásztor gyanuja Rózingér Istvánra esett, kit éjjelenként többször látott a présházak körül kóborolni, ki azonban szintén hegyi lakó lévén, vele jó ismeretségben élt. A napokban azonban még is megleste egyik ilyen éjjeli vándorlása alkalmával s meglátta, mikor Stocker János nevű gazdag földműves pincéjénél megállott és az ajtót kinyitotta. A hegypásztor az ép Vókányban időző és a siklósi őrsőz tartozó két csendőr segítségét vette igénybe s Bachus ezen gonosz uton járó hivat

végét. Talán megmenekül a nagyszony a kísértés elől s urához érve kipiheni ennek széles mellén a kiállott ijedelmeket, ha a véletlen akkor, mikor az inzsellérel együtt ment a szőlejükhez vezető horgos uton, — nem hozza velük szemben a parasztot, ki a molnár feleségét fölismerve, kíváncsiságból egy rakás palakó mögé rejtőzve megvárta, míg azok elhaladnak előtte, aztán jó sallárium reményében legelső dolga volt a molnárnak lélekszakadva megvinni a különös hírt. A salláriumot illetőleg nem is csalódott, mert megkapta ott mindjárt a helyszínen. Igaz, hogy egy sor foga ritt utána, meg hogy majdnem három álló hétig vizes borogatásokat raktak a fejére; de tekintve a tett szolgálatokat, talán nem is érdemelt egyebet.

Az amúgy is tulságosan féltékeny Szöröcsky a pokoli hír hallatára a szőlősorokon keresztül vad sebességgel rohant a varhoz s ide érve, egy percig sem kételkedett többé a felesége becsületeségében.

Aztán úgy eltűnt, hogy még hírét se igen vették azon a vidéken. Egy portékás faluzó zsidó ujságolta, hogy a suuri erdőben találkozott vele éjnek idején. A Bakonyhan bujkált s csak egyetlen egyszer vetődött be a simaházi pusztai malomba egy kis ócska gunyáért.

Sokáig perzekválták. A szimatjáról híres Kerya, a vásárhelyi csendbíró tővé tette érte az egész Veszprém megyét, de hiába. Sohse akadtak nyomára a vármegye kopói. Pedig csöndes, néma éjszákakon órákszámba is ott sirdogált a somlyói csonkatorony aljában.

Szöröcskynéről mindenki elhitte, hogy céda asszony, hogy bűnös volt. Ellene szolt az a brillan-

azon pillanatban csípték nyakon, mikor félig „elazott” állapotban távozni készült. Rögtön átmotozták s hasonlat alkulcsot találtak nála, melyek segítségével minden nap másik pincébe mehetett. A hol kitűnő borok voltak, melyekben tehát nagy pusztitást vitt végbe, ott a feltűnő hiányt vízzel pótolta. Lakásán több kancsó bort és lakatos szerzőmokat találtak. Rózingerral nem sokat teketóriáztak, hanem Siklóra szállították s most majd a bűnhődés levét is megkósolhatja.

— **(A mulató Pécs.)** Cirkusz, orfeum, magyar daltársulat s egymást érik a táncestélyek és egyéb nyári ünnepélyek. Ebből láthatjuk, hogy a mulatságok terén megelőzi Pécs az összes dunántúli városokat, mert itt még a holt szezonban sincs olyan nap, hogy a közönség számára valami szórakoztató alkalom ne kínálkozzék. Ma este lesz a jótékony nő egyesület zártkörű táncestélye, mely igen fényesnek ígérkezik s mindjárt a reá következő estén pedig a polgári daloskór hangversenyyel egybekapcsolt táncmulatsága tartatik meg a Scholtz féle új sörgyár kerti helyiségeiben. Ma holnap a szintársulat is itt lesz, a fürdő szezonnak pedig vége szakad s megfújuló városunk falai között csak vidám, mulató embereket találunk, kivéve a kettős adó által sújtott jámbor családapákat.

— **(Milyen telünk lesz?)** Falb Rudolf a „csalhatatlan” időjós legújabb közlése szerint olyan hideg télre van kilátásunk, a minő már emberemlékezet óta nem volt. Már novemberben nagy hidegek és óriási havazások lesznek, bár ezen időszak tartama rövid lesz s februárban tavaszi napokat várhatunk. Szépen vigasztal bennünket Falb. Az eső után reánk adná a köpenyfeget.

— **(Aljas gaztett.)** A mai napon értesültünk egy oly alávalóságról, mi ritkítja párját az emberi gonoszság által kitalált gaztettek sorában. Ébersz Lajosné Mária utcai lakos a múlt szombaton táviratot kapott Budapestről, melyben édes anyjának, özv. Barth Antalnénak elhalálózását tudatták vele. Elképzelhető a szegény asszony bánata és az a hatás, mit e lesújtó hír reá gyakorolt, mikor csak két héttel ezelőtt volt fenn Budapesten s öreg anyját viruló egészségben találta. Bár a váratlan csapás beteggétette, még az éjjel Budapestre utazott s a pályaudvarról egyenesen „meghalt” anyjának lakásához hajtatott. A haz kapujában az ismerős házmesternét találta, kinek sirva borult nyakába, boldogult édes anyja utolsó perceiről tudakozódva. Ez bámulva hallgat reá. Tébolodottnak nézi s karjánál fogva vezet fel a zokogó nőt a II. emeletre, hol örömsugárzó arccal siet elé — a holtak képzeit, szeretett anyá. Kölesönös magyarázatok után hamar kísült, hogy valami szívtelen ismerősük követhette el e „szellemes” tréfát. A fővárosi rendőrségnél jelentést tettek s Ebersznek csak tegnap jött visza Pécsre, midőn is e gyalázatos esetet elbeszélte.

— **(Bucsusok a kávéházban.)** Tegnap este 9 órakor nem közönséges vendégei voltak a helybeli Otthon kávéháznak. Vagy 8—10 német parasztasszony, kik Jakabfaluról gyalog jöttek be Pécsre s innen a híres gyűdi bucsubjáróhelyre zarándokolnak, csupa kíváncsiságból bementek a kávéházba, a fényes villamos világítás becsalta őket. Gánzsarsban bevonultak, óvatosan lépkedve, nehogy valamit összetörjenek, tátott szájjal bámulva a csillogó tükroket és fényes csillárokat. Különösen meg-

tos gyűrű, mit a holtteste mellett talált a testimonium legale-ra kiküldött bársonykucsmás, böles vár megyei komissió. A német teljesen összezuzott hullájára is ráakadtak a cisterna dohos üregében.

A vármegye nemzeti urinak sok fejtörésébe került, míg hitelesen áttestálni tudták a gyűrűt jogos tulajdonosának. Egyik azt mondta, hogy az asszonyt illeti meg, mert hát izé . . . et cetera alia . . . A másik meg a nő ártatlanságát vitatva, az inzsellér hátrahagyott vagyonaként akarta az inventáriumba fölvétni. Így aztán a gyűrű majdnem valóságos casus belli lett, míg végre egy szolgabíróaságra aspiráló iurassor ki nem mondta rá a szentenciát:

— Kadáver az egyik is, kadáver a másik is. A lelküket pediggyűrű nélkül is beereszti a menyországba a tulvilági janitor. Haeres legitimus úgy se jelentkezik egyik részről se: tétessék tehát a gyűrű in aeternum ad acta.

— Recte dicit domine spectabilis, — morogták nevetve a tarsolyos assessorok s a csillogó csecsebecsét eltették — ad acta. Én elhiszem, higgye el más is, ha akarja . . .

Még aztán sokat beszéltek a hitvesi hűségéből kivetközött molnárnéról. A nagyszöllősi meg a dobai parasztkok ráeszküdtek volna, hogy hallották éjjelenkint a hangját, amint a vár körül a szeretője után sirdogál.

Husz-harminc évig az eset után, ha zivatar vagy jégverés járt a határban, mindig a Fátyol Trézsi rovására irták a csapást.

A fiatalok jórésben elfeledve a vének meséjét, már sokkal elnézőbbek a mocskotalanul kisznevett szegény nagy asszony iránt.

bámulták a tükör előtti növényzetet, mert olyat még nem láttak, hogy a deszkákból fa nőjön ki s a nekik adott fagyaltot egyszerre, a markukról kapták be, minek az lett a természetes következménye, hogy az utcára szaladtak és még ott is spekuláltak, hogy mi fenét ehettek. A Király utca egyik emeletes házának nyitott ablakán át pedig ének hallatszott ki, gyenge zongorakisérettel s a jámbor jakabfalusiak egy csomóban leültek a járdára, úgy hallgatva a magasból jövő hangokat.

— **(Petroleum ipar.)** Biedermann Róbert elnöke alatt a napokban tartotta közgyűlést a galíciai Kárpát-Petroleum részvénytársaság a petroleum források galíciai telepén, mely alkalommal a részvénytőkét 10 millió koronára emelték és az üzem kiterjesztését határozták el.

— **(A milliomodik látogató.)** A prágai kiállítást már eddig egy millió ember nézte meg. A milliomodik látogató egy prágai cipész leánya volt s ez alkalommal zajos ovációkat rendeztek a csehek, kik igen örülnek, hogy a történelmi kiállítás ennyire sikerült.

— **(A legboldogabb hivatalnok.)** A napokban két ur ült a Nick fele helyiségben, mely alkalommal a következő párbeszéd folyt le közöttük:

A. Mikor szokott a hivatalba menni?

B. Reggel 10 órakor felkelek, megreggelizem s háromnegyed 12 kor felmegyek a hivatalba. Ekkor átveszem hivatalos teendőimet, dolgozom 12 óráig, midőn lemegyek villásreggelizni. Ez az én rendes hivatalos működésem.

— **(Uj tisztikard.)** Már a nyolcvanas évek elején megkezdtek a hadseregnél és mintkét honvédségnél, a fényes tárgyak, fegyverek kiküszöbölését; a csatokat és más a felszereléshez tartozó fényes tárgyakat vagy bórrel vagy lakkal vonták be, míg a fegyverek fényes acél csöveit feketére vagy barnára festették. Csak a tisztí lovassági kardok maradtak meg fényesnek. Mint értesülünk, a hadsereg vezetősége komolyan foglalkozik a kardhüvelyek alakításának a gondolatával. A tisztí és lovassági kardok mindamelltt még egy ideig megmaradnak használatban, — de a kardhüvelyeket valószínűleg már legközelebb barnára vagy feketére fogják festetni.

— **(A papirpénz bevonása.)** A valuta szabályozásakor hozott rendelet szerint, 200 millió forint államadóság bevonása rendeltetett el. Az állam adóssági bizottság legelső kimutatása szerint, f. évi augusztus hó első napjáig 121 millió forint értékű papirpénz vonatott ki eddig a forgalomból. A törvény által kiszabott meghatalmazást keretén belül tehát — eltekintve a még forgalomban levő 25 millió egy forintost — még 76 $\frac{1}{2}$ millió forint értékű papirpénz vonando be. A múlt év őszén a két kormány megegyezett abban, hogy az államjegyek bevonását, havonta 7 millió forint értékben eszközlik s így az 1895 ik év végével, a törvény által megállapított összegből csak 41 millió forint papirpénz marad meg, ötösök és tizesek alakjában. E 41 millió beváltása is elhatározott az 1896-dik év folyamán, de a körülményes modalitások még nem jelöltettek meg s csak az októberben egybehivandó magyar-osztrák pénzügyi bizottság fog véglegesen dönteni.

— **(Palacsinta háboru.)** A dahomei amazonok hőies önmeztagadással áldozzák fel életüket a hazaszeretet oltárán, de nem is kell oly messze mennünk, nemzetünk történetében is fényes szerep jut a női nemnek, mert Rozgonyi Cecília, az egri nő, vagy a 48 as női honvédek is kiállottak a harc mezejére, bátorsággal szívükben, karddal oldalukon. Dunszt Mari egyik helybeli vendéglőben mosogató leány, mi azonban nem zárja ki, hogy a harcászat iránti rokonszenvét, egy nyalka közvitéz személyében ne összpontosítsa. Tegnap délben is közösgyes értekezést folytatott a szakácsnéval, ki egy honvédkáplárt boldogit — a félre rakott vacsorákkal.

— Az én Miskám huszárgyerek, az még az ördög előtt se retirálna — szaval a dézsa hölgy.

— Az ám, az ánya könyököt, de görbe a lába, oszt olyan, mint a pipaszár — felel a honvéd erények basszus hangu védője.

Replika, duplika, egy pofon kíséretében a harcias szakácsnétól, de most már a fele se tréfa a dolognak. A mosogató leány felkapja a keze ügyébe eső palacsintákat és egy jól irányzott lövéssel a szakácsné arcára ragasztja, miben a töltelékül szolgáló hecserli lekvár is nem kis segítségére szolgál. A szakácsné a leveses tálat kapta fel s a helyzet már az egész menüt felemésztette volna, ha a vendéglős és a pincérgárda véget nem vetnek a duló háborúnak. A mai napon már új konyha személyzet hirdeti az elődök palacsinta csatájának következményeit.

— **(Nyilvános köszönet.)** Az önzés és haszonlesés mai idejében alig hinné az ember, hogy még mindig vannak nemes lelkek, kik felülemelkedve korunk közös hibáin, elismerésre méltó módon adják bizonyosságát áldozatkészégüknek s önzetlenségüknek. Egy ilyen nemes lélek dicséretes tetteről óhajtom e b. lap olvasóközönségét értesíteni. KERNYÁK Vince vallásos szive sugallatára hallgatva, kétszáz frt. értékű fekete misemondó ruhával volt

kegyes a pécs-belvárosi templomot megajándékozni. Szerénysége bizonyára tiltakozik jótettének e nyilvánosságra hozatala ellen, de bár tán neheztelésének teszem ki magamat, mégis kötelességemnek tartom, hogy azt köztudomásra hozzam s így alkalmat nyújtsak, miszerint a jók elismeréssel adóznak az adományozónak. Midőn a magam részéről őszinte köszönetet mondok KERNYÁK Vince urnak és nejeének áldozatkészégükért, csak azt fűzöm még hozzá, hogy Isten fizesse meg. **Magenheim s. k.** belvárosi plebános.

Lapunk legközelebbi száma az ünnep miatt pénteken este jelenik meg.

TÁVIRATOK.

— **A brüsszeli interparlamentáris konferencia.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az interparlamentáris konferencia tegnapp fejezte be szervezkedését. Elnök lett Descamps belga szenátor. A magyarok nevében Pázmándy Dénes beszélt, bejelentve, hogy nálunk a békebarátok száma 171-re rug. A magyar nemzet egyedül állván a világon, nem találván sehol fajrokonokra, a legbékeszeretőbb nemzetek közé tartozik. (Tetszés.) Bár még mindig nem került szóba a plenumban a jövő évi konferenciának holleendő megtartása, Urechia mégis dühösen tiltakozott Budapest ellen, a hol a román hazafiak magyar börtönökben sinlődnek. Urechia e tekintetben felhívást küldött szét a brüsszeli lapoknak pártolás végett.

— **Allamosiny készülöben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bulgáriában mára nagy meglepetést várnak Ferdinánd trónralépésének évfordulóján; mert az egész bolgár hadsereg mozgósítva és fölfegyverkezve konszignálva van a kaszárnyákban. Hir szerint Ignatiev volt konstantinápolyi orosz követ van kiszemelve orosz biztossnak Bulgáriába.

— **Jelentés a pétervári utról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az „Agence Balcanique” jelenti Szófiából: Klement metropolita a fejedelem megérkezése után kihallgatást kért a maga és a Sz. Pétervárott járt küldöttség tagjai részére. A fejedelem tegnapp fogadta a metropolitát és a küldöttséget. Először a metropolitával értekezett egy teljes félórán át, azután a metropolita a deputáció többi tagjait mutatta be a fejedelemnek, a ki a küldöttségnek szívélyes szavakban úgy a saját, valamint a nép nevében köszönetet mondott a tapintatos és loyális eljárásért, a melylyel küldetésüknek Oroszországban eleget tettek. A metropolita válaszában kiemelte, hogy ő és társai, mint hazafias bolgárok és hű alattvalók teljesítették missziójukat, a melyet a fejedelem böles kezdeményezésének köszönhetnek. Ha a misszió a bolgár népre nézve haszonnal fog járnai, akkor az eredmény egyrészt a fejedelem, kormány és nép által a küldöttségbe helyezett bizalomnak, más részről pedig II. Miklós cár kegyes jóakarátának és az orosz nemzet testvéri szeretetének lesz tulajdonítható.

— **A praesumptiv trónörökös betegsége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Kölnische Zeitung” Ferenc Ferdinánd főhercegről jelenti, hogy betegsége nem könnyű természetű; hosszabb ideig kimélnie kell magát. Aggodalomra azonban nincsen ok. A betegség tuleröltetéséből és tüdőhurutból származik.

— **A posztkissli regénye.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A 240.000 frtos postalopás ügyében a kir. ügyészség indítványa az lesz, hogy a vizsgálati fogság fentartásával indítsak meg az előnyomozott Luka János meggyilkolására vonatkozólag is, a mivel szintén Csombor gyanusítják; mert Luka tudott valamit Csombor manipulációjáról, de hát erős a gyanu, hogy annak idején éppen Csombor volt az, a ki Lukát elhallgattatta. A főposta épületében is nagy az elkecserevés Csombor Imre ellen. A postaszolgák felháborodással nyilatkoznak az elévülés ellen; azt mondják, hogy Csombor volt az oka, hogy egy évtizeden át gyanusították őket és hogy nem volt becstületök a világ előtt. Ha szabadlábba helyezik, úgy ők számolnak vele.

Művészet, irodalom.

Millenniumi történelem. Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) harmadik kötetéből (Anjoukora) megjelentek egymás után 33., 34., 35. számokkal jelzett füzetek szebbnél szebb szövegképekkel és műmellékletekkel. Mindjárt a 33. füzethez pompás műmellékletek vannak csatolva, az egyik ábrázolja „Contarini András visszatérését Velenczébe a chioggiai diadal után”, Paolo Veronese világhírű festménye után, melynek eredetije Velencében a dogék palotájában van. A 34. füzethez műmellékletül van csatolva „Ozori Pipó” arcképe Andrea Del Castagno firenzei festménye után és „Anjou Károly, Martell Károly és neje Klementina síremlékének” fotografája, Nápolyban, a Szent-Januárius templom főbejárata feletti sírkőről véve. Ugyancsak ebből a templomból „Endre nápolyi király síremlékének” fényképe; valamint „IV. Károly, neje Valois Blanka és fia Vencel” arcképei, a kalsteini vár Mária-kápolnájának falfestményéről levéve, vannak a 35. füzethez műmellékletül csatolva. Ennek a két utóbbi füzetnek remek szövegképeiből ki kell még külön emelnünk néhány szép tájképet u. m. Cserna Károly eredeti rajzai után: „Sólyomkő” és „Pécs látképét”; Dörre Tivadar rajzában: „Trencsén vára”; Székely Árpád eredeti rajza után: „Visegrád”; „Sebenico”; „A kónigsfeldeni apácakolostor” látképeit. A 35. füzetben a kitűnő tollu korrajz- és történetírő, Poór Antal megkezdi az „Anjoukora” második könyvét rendkívüli alaposággal, vonzó és világos történelmi stílusban. Egyes füzet ára 30 krajcár. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 forint 60 krajcár. Félévre (24 füzet) 7 forint 20 krajcár. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Az előfizetők minden szombaton kapnak egy-egy füzetet.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1817. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	fél 1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F évi május hó 1-től a B. Bródból jövő 1807. számú és B. Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Leptulkiadósa: **SAUTTER GUSZTÁV** Felső szerkesztő: **PLEININGER FERENC**

TAIZS JÓZSEF

Hirdetések.

Szőlő eladás!

A városhoz nem messze nyári idényben lakásnak is igen alkalmas a Bálics aljában a Förster-féle szőlőnek átellenében levő **Lill János féle szőlő** 1895. évi augusztus 16-án délelőtti 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében nyilvános árverésen eladni fog.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalkunkban.

A társulat csak rövid ideig fog Pécsen tartózkodni.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: **CORRADINI FERENCZ** Turinból.
Pécsen felállítva a buza-téren.
Ma csütörtökön, 1895. augusztus 15-én
2 NAGY DISZELŐADÁS 2
az egyik délután 4 órakor, a másik este 8 órai kezdettel.

d. u. 4 órakor nagy gyermekelőadás
Zártszék 20 kr, I. hely 15 kr, II. hely 10 kr, karzat 6 kr. A felnőtt kísérőknek: Zártszék 60 kr, I. hely 40 kr, II. hely 25 kr, karzat 15 kr.

BLONDIN

szabadon a magas iskolában elővezetve.

L. Gautier

az angol epsom-Jockey király második fellépte.

Záradékul mulattató jelenet,
több férfi és nő által.

Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr, — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák örmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

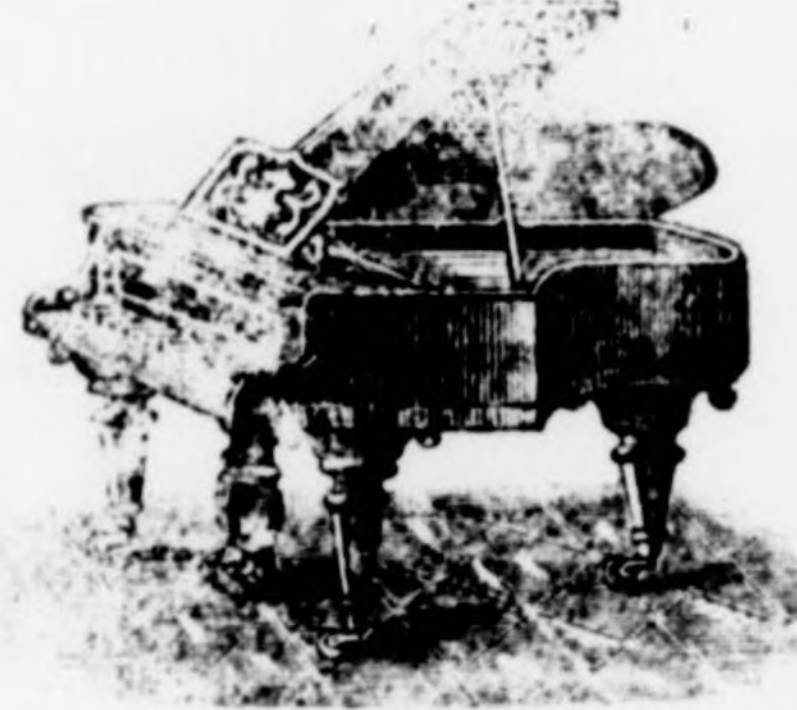
Thaler Ede, titkár.
Corradini Ferencz, igazgató.

ZONGORA RAKTÁR

XXXXXXXXXX

és
kölcsönző
INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VII/3. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.
Bécs és a vidék részére

ANGER GYULA

Budapest, VI., Teréz-körut 3. sz.

Az államtól engedélyezett
első magyar sorsjáték
vezér-főügynöksége.

A budapesti ezredéves kiállítás alkalmával 100,000 sorsjegy 31,499 két osztálytan beosztott nyereménnyel és egy jutalommal.

Legnagyobb nyeremény 1.000,000 korona.
a legkedvezőbb esetben

I. osztály.
Egy sorsjegy ára 40 korona.
I. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. október 16-19 ig.

II. osztály.
Egy sorsjegy ára 40 korona.
II. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. december 6-14-ig.

nyeremény	korona	korona
1	80000	80000
1	60000	60000
1	40000	40000
1	30000	30000
1	20000	20000
1	15000	15000
1	10000	10000
2	8000	16000
8	4000	32000
10	2000	20000
13	1000	13000
100	400	40000
860	200	172000
9000	80	720000
10000	nyerem. össze.	1268000

nyeremény	korona	korona
1 jutal.	600000	600000
1	400000	400000
1	200000	200000
1	100000	100000
1	50000	50000
1	20000	40000
4	15000	30000
4	10000	40000
10	8000	80000
27	6000	162000
100	2000	200000
200	1000	200000
1150	200	230000
20000	100	2000000
21499	nyeremény és 1 jutalom	4332000

E sorsolás sorsjegyei ajánlatnak és szétküldetnek következő hivatalos árak mellett:
Mindkét osztályhoz 1/1 sorsj. 20 frt, 1/10 sorsj. 2 frt, 1/20 sorsj. 1 frt.
1/1 sorsj. 40 " 1/10 " 4 " 1/20 " 2 "

Minden bel- vagy külföldről érkező megrendelés pontosan eszközöltetik.
Rendeléseknek pontos címadatokat kéretnek. Befizetések postautalvány útján.
Huzásajstromok és postadíj 40 kr. mindkét osztályért.

Anger Gyula,
Budapest, Teréz-körut 3. sz.